

Sygn. akt: I C 1472/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko I. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1472/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej I. P. kwoty 8.146,00 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną umowy kredytu nr (...) z dnia 04 listopada 2010 r. z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwana nie wywiązała się z umowy, co spowodowało jej zakończenie. Następnie Bank (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał przelewu wierzytelności dnia 22 grudnia 2015 r. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.. Następca prawny pierwotnego wierzyciela w dniu 22 grudnia 2015 r. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Na kwotę wierzytelności składa się 7.865,02 złotych kapitału i należnych odsetek oraz kwota 280, 39 złotych kosztów odsetek ustawowych .

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie stawiła się na rozprawę.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04 listopada 2010 r. pozwana I. P. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu nr (...), na podstawie której, wymieniony Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 5.250, 00 złotych podlegających spłacie wraz z oprocentowaniem w 48 ratach miesięcznych.

(dowód: umowa z dnia 04 listopada 2010 r. – k.4)

W dniu 22 grudnia 2015 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. zawarł umowę przelewu wierzytelności z U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. reprezentowanym przez (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2015 r. – k.7)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzącą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki. W świetle regulacji art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie zaś z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie wykazał ciągu cesji wierzytelności.

Mimo jednoznacznego brzmienia regulacji z art. 511 k.c., powód nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W., na którą powoływał się w pozwie. Powód nie jest bezpośrednim następcą prawnym pierwotnego wierzyciela, tj. Banku (...) S.A. z siedzibą w W., w związku z czym winien on również wykazać następstwo prawne poprzedniego wierzyciela. Powyższe skutkuje brakiem legitymacji czynnej po stronie powoda, a zatem powództwo należało oddalić.

Sąd orzekł wyrokiem zaocznym zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo pozwanej na rozprawie. Nie zwalniało to jednak Sądu od badania roszczenia powoda pod kątem jego zgodności z prawem. Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 r., I CKU 176/97 (Lex nr 37430), zgodnie z którym przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Z tych przyczyn, wobec braku dowodów potwierdzających nabycie przez poprzednika powoda wierzytelności dochodzonej pozwem, na podstawie art. 6 k.c. powództwo zostało oddalone.

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S. 20 marca 2017r.